

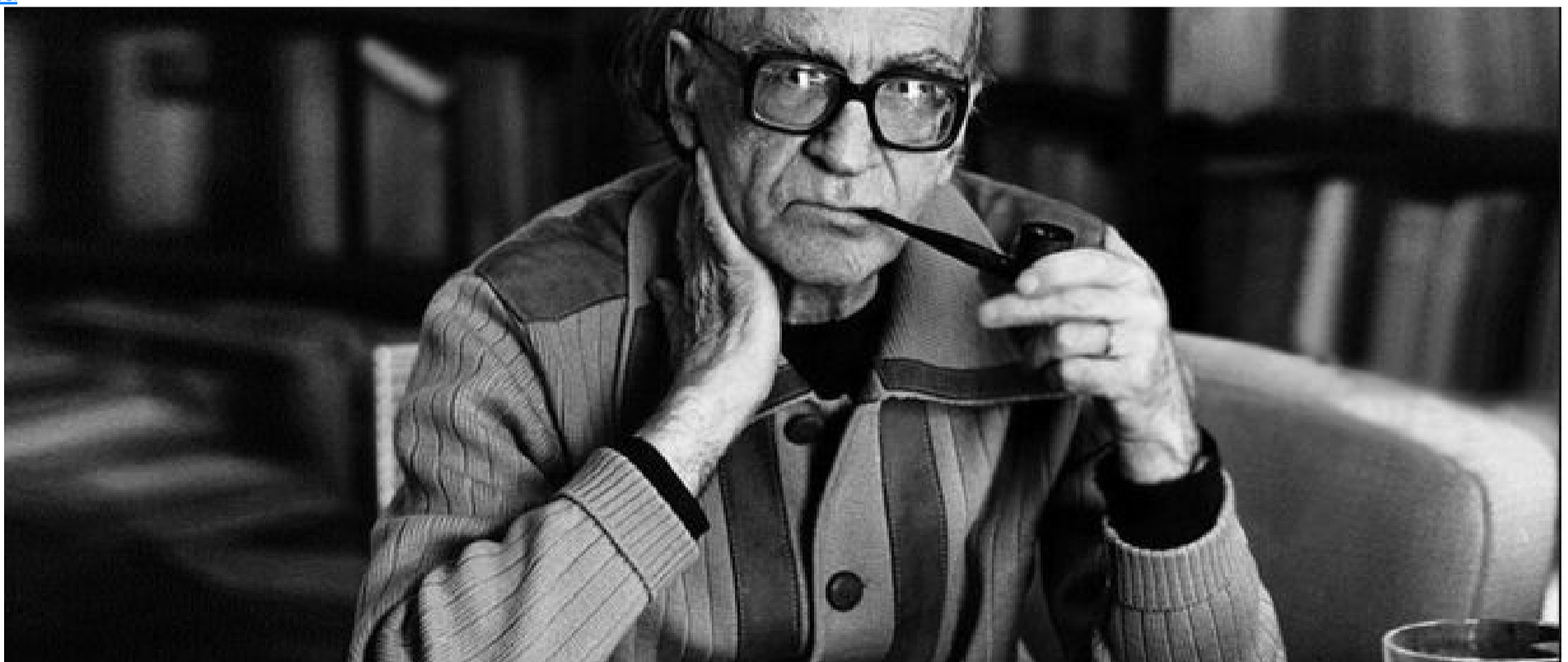

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)
[Art](#)
[Llengua](#)
[Escenes](#)
[Pantalles](#)
[Música](#)
[Podcast](#)
[Butlletí](#)
[Biblioteca digital](#)
[Més ▾](#)
[Agenda](#)
[Firmes](#)
[Premi de contes](#)
[Premis Núvol](#)
[Humor](#)
[Sa il·lustríssima](#)
[La ruta del jazz](#)
[Arxipèlag](#)
[Serra d'Or](#)
[Barcelona Clàssica](#)
[El Culturista](#)
[Ara Llegim](#)
[Lúdica](#)
 Segueix-nos:

[Cerca](#)

Mircea Eliade | Font: Universitat de Chicago

Amb un vast i il·luminador pròleg introductori de l'expert en simbologia **Jacques Vidal**, podem llegir les entrades del *Diccionari dels símbols* en l'excel·lent traducció de l'italià per part de la filòloga **Roser Homar**. La coberta s'il·lustra d'una molt «simbòlica» imatge de **Josep M. Subirachs**, un artista del qual diu **Ignasi Moreta**, l'editor del *Diccionari dels símbols*: «Tota la seva obra està carregada de simbologia: no hi ha res banal ni arbitrari, sinó que tot és un diàleg conscient amb la tradició, tot evoca, tot significa, tot comunica».

A propòsit del valor, o de la missió mercurial del símbol, l'any 1952, l'estudiós Mircea Eliade escrivia al pròleg del seu llibre *Imágenes y símbolos* (Taurus, 1999): «S'ha vist com els mites es degraden i els símbols es secularitzen, però mai no desapareixen, ni tan sols en la més positivista de les civilitzacions, la del XIX». Civilització europea, caldria afegir. Les cultures orientals són una altra cosa, si bé en contacte amb el món occidental en les darreres dècades entre el XX i el XXI també cal lamentar la pèrdua de la substància de la vida espiritual que contenen els seus mites i símbols.

«Els símbols es poden camuflar, mutilar, degradar, però no poden ser extirpats», insisteix Mircea Eliade

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)

[Art](#)

[Llengua](#)

[Escenes](#)

[Pantalles](#)

[Música](#)

[Podcast](#)

[Butlletí](#)

[Biblioteca digital](#)

[Més](#) ▼

[Agenda](#)

[Firmes](#)

[Premi de contes](#)

[Premis Núvol](#)

[Humor](#)

[Sa il·lustríssima](#)

[La ruta del jazz](#)

[Arxipèlag](#)

[Serra d'Or](#)

[Barcelona Clàssica](#)

[El Culturista](#)

[Ara Llegim](#)

[Lúdica](#)

Segueix-nos:

[Cerca](#)

Ioan Petru Couliano

En la seva presentació, Ignasi Moreta, diu que el «diccionari és un llibre de consulta, però també és un llibre de lectura». No hi puc estar més d'acord:estic fruïnt amb la lectura del *Diccionari dels símbols* perquè cada entrada presenta un desenvolupament ampli del símbol que invita a la reflexió, convençuda com estic que el símbol és una eina imprescindible en tota recerca del sagrat que alimenta d'energia espiritual la literatura, però també tota forma cultural.

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)
[Art](#)
[Llengua](#)
[Escenes](#)
[Pantalles](#)
[Música](#)
[Podcast](#)
[Butlletí](#)
[Biblioteca digital](#)
[Més ▾](#)
[Agenda](#)
[Firmes](#)
[Premi de contes](#)
[Premis Núvol](#)
[Humor](#)
[Sa il·lustríssima](#)
[La ruta del jazz](#)
[Arxipèlag](#)
[Serra d'Or](#)
[Barcelona Clàssica](#)
[El Culturista](#)
[Ara Llegim](#)
[Lúdica](#)

Segueix-nos:

[Cerca](#)

Vivim envoltats de símbols. Més encara: vivim en els símbols, nosaltres mateixos som símbols vius de la creació, com ja deia Goethe que «tot en la vida és símbol». Nosaltres també ho som a través de l'experiència, com ara l'experiència de la «creu», i només és un exemple d'encarnació d'un principi còsmic present en totes les cosmogonies del planeta. Definit per un signe format per l'encreuament de dues línies que es tallen, o es troben en el centre, en el cor de l'existència en sentit metafísic, la creu també és constitueix en la imatge mental de les quatre direccions de l'espai. Perquè us feu una idea del propòsit intel·lectual del *Diccionari dels símbols*: l'entrada de la creu ocupa 29 pàgines: és tracta d'un veritable assaig que s'acompanya d'un seguit d'il·lustracions que posen imatge als conceptes.

«Partim a la descoberta del símbol i mirem de comprendre'n el missatge. Podem dir que l'experiència simbòlica concerneix de manera profunda l'ésser humà; li permet obrir-se, contreure una aliança, descobrir el misteri i la contemplació». Amb aquesta invitació a aprofundir en el símbol, que per les seves múltiples manifestacions és inesgotable, comença Jacques Vidal el seu interessantíssim pròleg al *Diccionari dels símbols*: «L'experiència simbòlica concerneix de manera profunda l'ésser humà». obro el llibre i vaig llegint i aprenent de la condició humana en totes les seves dimensions. Res de més bell i necessari, com ja resava la consigna que els devots trobaven a l'entrada del santuari de Delfos: «Coneix-te tu mateix i coneixeràs la realitat». I és que tot és en nosaltres i els símbols ens fan «veure» en la nostra vida psíquica, la vida interior, la vida de l'ànima, la nostra dimensió espiritual.

Fes-te iptor de Núvol
Suma't al digital de cultura i gaudeix d'un munt d'avantatges

Participa en sortejos setmanals i guanya llibres

Rep la revista anual en paper

